

[Udenrigsministeren]

handelspolitiske synspunkter og den handelspolitik, som føres inden for EF, så vi også ad den vej kan bidrage til at aflive nogle myter.

*Forhandling***Annette Just (FP):**

Jeg vil gerne starte med at takke både statsministeren og udenrigsministeren for de mange smukke ord og al den velvilje, som jeg i virkeligheden føler, der bliver lagt i ordene her i dag.

Hvis man så begynder at gå lidt ned i det, må man jo sige, at det at afholde den Østkonference selvfølgelig var en god idé, som den nuværende regering fik overdraget af den tidligere regering – for man må også være ærlig at sige, at det hænger sådan sammen – og Østkonferencen om de central- og østeuropæiske lande blev afholdt den 13.-14. april. Det er korrekt, at det var et dansk initiativ, men det skulle dog være EF's samtale med de østeuropæiske lande. Det blev det ikke helt, og selv udenrigsministeren må have forstået budskabet fra de østeuropæiske lande. De sagde – vi må ikke tale udenlandsk og sige words, words, words – ord, ord, ord. Hvornår får vi handling?

Det er i virkeligheden det, der er begrundelsen for denne forespørgsel i dag, for én ting er, at regeringen siger, at den vil se særlig velvilligt på at forbedre markedsvilkårene for de central- og østeuropæiske lande og de tidligere sovjetiske republikker, men hvad kommer der ud af det? Der sker jo ikke noget. Hver gang vi i detaljer skal tale om det, får vi at vide, at der bare kan gives større støttebeløb, men det er samhandelen, der er vigtig for at få EF til at blive den dynamo, jeg tror vi alle er enige om EF burde være for at få vækst i Europa og dermed også vækst i verdenshandelen.

Frihandel burde være alfa og omega på disse punkter. Når statsministeren var så venlig at drage vores forestående unionsvalgkamp ind i det og sige, at Maastricht-traktaten virkelig vil give mulighed for frihandel, må jeg altså meddele statsministeren, at det er Fremskridtspartiet absolut ikke enig i, for hvis det forfærdelige skulle ske, at det bliver et ja til Maastricht-traktaten, har man lavet en politisk union og en politisk mulighed for kontrol af erhvervslivet, af industrien.

Vi har tidligere set, at man har lavet politisk kontrol med landbrug og fiskeri. Jeg tror ikke, der er nogen i Danmark, der synes, at den politiske kontrol, man har lavet af de to dele af erhvervslivet, har været særlig fornuftig, særlig givtig eller særlig prisværdig. I virkeligheden har det kun været med til én ting, nemlig at ødelægge muligheden for at tage initiativer på både landbrugs- og fiskeriområdet, og det har vi også haft på dagsordenen tidligere i dag.

Mange smukke ord blev der sagt af både statsministeren og udenrigsministeren, men hvordan vil man lave denne samhandel? I EF-regi siger man, at man vil give Lomélandene præference. Det lyder jo vældig godt. Det er en masse tidligere kolonier, som nogle europæiske lande har lidt halvdårlig samvittighed over for, og det er altså dem, der skal have alle præferencerne, i stedet for at der skal være frihandel. Jeg vil sige til statsministeren, at det ikke er dårlige undskyldninger at bruge, men frihandel må betyde fri handel over det hele uden nogen former for grænser, og det burde i virkeligheden have Danmarks allerhøjeste prioritet netop nu, hvor vi har formandskabet for EF.

Jeg vil gerne medgive, og det har jeg også gjort før, at vi selvfølgelig ikke skal tage imod varer, hvis der er tale om deciderede dumpingpriser – helt i orden – men det er ikke det, vi taler om. Vi taler om regulær fri handel og ikke om en unfair handling fra visse landes side, der kan dumpe, fordi de får statstilskud; rent faktisk burde frihandel samtidig betyde: uden nogen form for tilskud.

GATT-runden eller det meget svære ord Uruguayrunden er nu forhåbentlig kommet lidt i gang igen, og jeg beder om, at statsministeren og udenrigsministeren virkelig sikrer sig, at det kommer igennem. Vi har før set, hvordan GATT-forhandlingerne er gået i stå, og vi har set, hvordan et enkelt land i EF har kunnet blokere for det hele, og det må ikke ske igen. Jeg vil gerne sige til lykke med, at der dog er kommet en anelse skub i det, men det må ikke stoppe på grund af sådan en latterlig lille ting som frø fra nogle franske marker.

Jeg vil ikke gå umådelig meget ind i banansagen, som kun er et eksempel på, hvordan EF måske uden at bruge ordet protektionisme drejer det rundt, således at den import, man fik fra et frit marked – i banansagen Sydamerika –